

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEÀ
REDACȚIA SI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-opotivă în Iordanul parazitar și în Români necinstit
și înstrăinat.”

Bătăi sub coadacerea noului Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugarii și muncitorii — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru instiții și fabrici — — — Lei 500

Guvernul și fericirea țării.

Noi nu suntem și nu am fost dușmanii guvernului, din contră dela el am sperat și sperăm încă îndreptarea situației atât de grele, în care se găsește țara, scumpa noastră Țară românească. La începutul guvernării i-am promis, și-i promitem și azi și chiar îi dăm și-l vom tot sprijinul în munca grea, ce-a preluat asupra lui, totdeauna când acea muncă va fi depusă, cu multă pricepere, cu dragoste și sinceritate spre binele sf. bisericici strămoșești, în interesul neamului românesc și în folosul țării noastre din punct de vedere național, chiar neglijind cererile străinilor și respingând machinațiunile și cursele jidovești, care ca și comuniștii tind la distrugerea, la nimicirea statului nostru sfânt național.

In ce privește activitatea de până azi a guvernului, trebuie însă să recunoaștem aproape în întregime adevărul care doare, și este cuprins în articolul ce urmează scris de unul dintre cei buni și cei mai cinstiți români.

Parturiunti montes!...

Cunoașteți, firește, cugetarea lui Horașiu: „S'a scremut muntele și s'a născut șoricele”.

O sgomotoasă reclamă anunță sfârșitul... nu sfârșitul pământului, dar sfârșitul tuturor nenorocirilor.

Deodată cu ridicarea censurii și a stării de asediu, deodată cu venirea la cărmă a unui partid popular deodată cu sfârșirea zăgazurilor, care împiedecau înundația capitalului străin deodată cu realizarea împrumutului și sosirea tranșelor bănoase, totul se va transforma în România.

Așa spuneau irozii noului eveniment așa trămbițau crainicil!

Și norodul a crezut. S'a schimbat oare ceva mai bine, în România, de când un guvern nou a luat locul unui guvern vechi; de când a fost izbutit împrumutul; de când capitalul străin a fost liberat de bariere; de când s'a făcut stabilizarea?

Și este astăzi oare mai multă mulțumire în fară decât era cu șase luni în urmă?

Să auzin. Afară de câteva milii de politicieni guvernamentali, cine este mai mulțumit?

Imprumutul și stabilizarea căte nevoi publice au ușurat?

Plătesc oare oamenii mai puține birururi, decât mai înainte?

Agenții fiscului sunt mai îngăduitori decât erau?

Posesorii de acțiuni văzut-au ei acțiunile lor mai urcate la bursă?

Viața șfintită-să măcar cu un leu?

Chirile locuințelor scăzut-au cătuș de puțin?

Comerțul este el mai înfloritor? Funcționarul este oare mai pri-copos? Să auzin?

Ziarele, care susțin până la desparte guvernul, de spaima unei schimbări neașteptate a lucrurilor, nici ele nu îndrăsnesc să proclame vreo îmbunătățire. Ele susțin guvernul numai blestemând zilnic fosta guvernare liberală. Adică, dacă este atât de râu astăzi, e fiindcă a fost foarte râu eri. Sau cu alte cuvinte, râul tăcut de trecurile guverne e atât de adânc, încât guvernul actual nu-l poate îndrepta.

Și atunci întrebarea firească este: de ce s'a mai schimbat guvernul?

S'a schimbat guvernul și nici un râu n'a fost înlocuit.

Pentru garantarea împrumutului, au fost votate în pripă noi biruri grele.

Execuția contribuabilului este mai drastică decât oricând. Gazetele guvernamentale, însăși împărtășind „închizițiilor fiscale”.

S'a făgăduit, că sostrea capitalului străin va spori valorile la bursă. El bine, citiți buletinul bursei și spuneți dacă au fost vreodată hărțile mai scăzute decât sunt astăzi.

Au fost promise însemnate economii bugetare, desființare de automobile, suprimarea sinecurelor, ordinea și cinstea în mânuirea banului public!

Uade sunt toate acestea?

Somăm presa guvernamentală să ne arate o singură ușurare: Măcar una singură!

Câte automobile de prisos fost-au desființate? Nici unul!

Câți funcționari sinecuriști fost-au suprimați? Nici unul.

Dimpotrivă, funcțiile au fost captușite. Acolo, unde statul garantează stabilitatea funcționarului, a fost numit un al doilea, suplimentar.

In loc de mai puțini slujbași, cum s'a făgăduit, avem astăzi doi slujbași pentru o slujbă.

Fondurile publice suuă ele cheltuite mai cu omenie? Am aurit că într-o singură lună au fost cheltuite 20 milioane din fondurile secrete, — atât căt celelalte guverne reacționare și blesteme cheltuaseră în șase luni.

Și atunci unde au sburat fondurile? Flindești acest guvern este popular, e apărat de dragostea publică, lui nu-i trebuie jandarmi, censură, stare de asediu, constrângere.

Negreșit toate acestea nu-i trebuie! Dar poate, traful este mai estin...

Ducești-vă în piață și constatați.

Iată fericirea!

Ni se va răspunde, că prețurile mărfurilor sunt condiționate de unele legi statonice, asupra căroră vorința oamenilor n'are nici o înrăurire... Dar, dacă-ăsa, dece făgăduiți ce nu pot fi realizate?

Căci un popor atât de adânc îușelat, nu se mărginește a pierde încrederea în oamenii, cari l'au amăgit, dar pierde chiar încrederea în existența binelui și a virtuției.

Și atunci, greșala politicianilor devine crimă. (Constantin Bacalbașa)

Si în legătură cu aceasta n'avem de zis nimic bun, despre nici un partid politic, toate sunt la fel, jidovite și toate lucrează contra intereselor neamului nostru nenorocit, fiindcă toate

sunt conduse, indirect de jidani. Cei puțini buni, cari se găsesc de altfel în fiecare partid, se perd în marea celor mulți răi.

L. A. N. C. singură Liga Apărării Naționale Creștine este organizația, care tuptă numai pentru binele, pentru înaintarea, prosperarea și fericirea neamului și țării românești. Fiecare bun român are deci datorința sf. să o sprijinească și să se înscrie în această organizație.

A. G.

Cu cinstie și omenie.

Părdalnicile de nevoi, m'au dus fără vrerea mea, într'o cancelarie de... la primărie, judecătorie, notar public etc. nu-i denumesc demnitatea, că te pomenești că le sare părțagul. Nici mai mult, nici mai puțin, într'o cancelarie unde lucrează domnișoare sau vădane distrate, domni ce au rămas cu cartea în urmă și în sfârșit unde sub supravegherea severă „a șefului” acel ce nu s'a împăcat nici cu plugăria, nici cu carteau, lucrează plătit, blestemându-și soarta și înjurând țara de așa proastă rânduială.

Și după cum spusei, întrai într'ună din multele cancelări unde întâlniești privirea posomorâtă printre sprinceană a domnișorilor și cea răutăcioasă a domnișoarei (ce visează a miss) ce prea puțin îi pasă de dta.

Un biet moșneag încovoiat de ani, sedea stâncă înaintea biroului, învărtind speriat pălăria în mână. Se vedea țăran la locul său. Totuși de-o umilință uimitoare. Ochii împliorau milă, vocea plângea.

— Mă rog frumos! Avea să-mانul un act de făcut.

— Așteaptă! Și ochii acei frumoși ai domnișoarei, care ar trebui să îmbuneze o inimă de fieră erau tulburi și mânioși. Bătrânul se retrase smerit și bolborosând într'un colț.

— Ce impertinență! și râni că o dihanie, prietenie de alătura. Se cufundără în planuri și idei. Se îmbrăcau în rochiile de mătasă, dansau cu toți aleșii satului și făceau vizite la dna dr. x. la dna Ing. y. la dna avocat x. Înăuntră după vorbele lor, înțeleseră că aceste două țăcanitoare de mașină (la birou) sunt cele mai apropiate prietene a doamnelor de înaltă societate.

Și cum șeful nu era acolo, cum domnișoarele mele se îngrijau mai mult de dânsenele, le-am lăsat să-și reguleze activitatea cetățenească de paști. Pe bătrân l'am lăsat tot în picioare și m'a durat umilința lui.

Lăsăm la o parte că misurile și misoterii noștri delă birou au păscut cândva vacile pe prund; au măncat munca părinților cu atâtă școală și că acumă înmăra seara în blid fasolea, le bate vântul în pod și că bleții părinți abia o mai duc de azi, pe mâine.

Nu ținem seama dar pentru Dumnezeu de ce atâtă mândrie și bătăie de joc pentru slujba și țăranul pe care trebuie să-l servesci cu drag. Oare toți acești „neisprăviți” sunt mai mult decât opinia sănătoasă? Nu! E credința greșită care face din țăranul nostru un om umil, fără nici o demnitate; înspătă adânc în inima săteanului modest și respectos din fire.

Aici nu-i vorba, numai de acei aruncăți de valurile vieții într'o cancelarie, ci de toți acei nepregăti, nechetați, ce vin în fruntea satelor cu pretenții de conducători. Se înving ca porcul la tărâță și țăranul în prostia lui, li rabdă prostile și îngâfarea de păun.

Nu, căci moșneagul pironit la perete de nemernicia unora, din zori și până seara aleargă, cu frați, copii, nepoți etc. sub arșița soarelui. Are casa lui, boii lui, pământul lui și tot ce-i trebuie și nu-i nevoie să ceară mila cuiva. Iși plătește regulat birul și respectă cu slinjenie legile țărei. Deci un drept cerut trebuie dat fără să-l umili.

Nu-i nici omenește, să-l umili în fața dreptului ce-l are și în râsul batjocoritor al străinului.

Misșu-rii, Misste-rii și toți acei în mâinele cărora vă stă o căt de mică legătură cu sătenii noștri, nu prea ridicăți aşa de sus nasurile și nici nu vă sară mușteriul pentru orice deschizătură de ușă. Fiți mai domoli, că nu-mai așa ajungeți departe. De ex. Să ajungi un șef de birou, să căștigi o avere, să mai faci o clasă, două de liceu, dacă ai scăpat de cele primare și de se poate să-ți mai ieș un an la drept. Cu neruzație nu merge nici învățătura nici înaintarea. Iți face numai rău.

Și apoi, gândiți-vă că sunteți fectori, mi se pare de fără încă oameni și voi faceți pe domnii în cancelaria altora. Nu vă oare cu rușine, pe la obrajii.

Și apoi mai gândiți-vă că de a-ți da fără din birou, apoi nu-i nici o pagubă. Are unde să duce și-o veni de altă dată, când veți fi săliți să o faceți. Dar pe voi, de vă var da cineva afară din birou, unde vă veți duce? Mi se pare că veți fi nevoiți să vă băgați sluji la moșneagul pironit de perete.

Ferească-vă Dumnezeu, căci așa cum îl vedeați tăcut, și umili, nu cred că veți putea suferi iuteala și asprimea la muncă!

Iar voi săteni, în mânele cărora stă fericirea țărei, nu vă mai plecați și umiliți, de parcă n'atî avea nici un drept în lumea această.

Ian priviți voi, așa cum știți privi cu ochii voștri de vultur, să le înghețe săngele în vine, să-i vedem ce mai zic. S'o mai codi la lucru. Face cât ai clipi din ochi de nu-i nevoie să mai ungi căruța.

Hei, Hei! lume, lume! Omul cu minte se cunoaște după vorbă și port. Te respectă, îți face toate după lege și nu te lasă să așteptă ceasuri lângă perete. Un om cu minte nu te umilește. Simțându-te român ca tine te ridică în fața străinului, te încurajează, îți dă sfaturi părintești și-ți mărește demnitatea de fără. Pentru acești oameni, n'ai decât stima și considerațiuni și îți mai mare dragul să stai la povești cu dânsul.

Căci numai prin respectul cel avem unul față de altul, indiferent de clasă și rang social, putem pune stăvila puhoiului străin și jidovesc și să luăm din mâna lor bogățiile ce nă le-au smuls numai prin vicleșuguri.

Cât privește pentru acei „neisprăviti“ ce le flutură nasul în vînt și cască prin birouri, n'avem decât să le întoarcem spatele și când și când să mai holbăim ochii la dânsii iar pentru acei „de cîste și omenie“ să-i încurajăm, să-i respectăm ca să ne putem odată curăță ogorul de negăină.

Gheorghe Atanasia.

Rugăm achitați abonamentul.

Manual de Demagogie

sau

Cum pot ajunge și eu în sfârșit Minister?

de: Romulus Damian.

(continuare)

Ce este Demagogia?

Tînta demagogului politic e de a-și vedea îndeplinit scopul pe care îl urmărește și planul pe care îl are fără. Scopul nu poate fi altul decât de a parveni prin mijloace în perfectă disordie cu morală, cu buna cuvînță, cu caracterul, cu simțul de rușine, cu sentimentul de lubirea aproapei și cu conștiință; iar planul în depăl acord cu cocoșarea în „lenjeve și belșug“ pe spatele și creditul oamenilor creduli și naivi. Armelor de luptă sunt: „Mincluna, Calomnia, Intriga, Ponegrirea, Înșălcirea, Bârfeala, Vicleșugul, Obrâznicia și Lingusirea“. Cum cu aceste arme nu să poată lupta singur, oricăr de bine le-ar și exercta cel mai bun demagog, înregimentarea în oarecare grupare politică e indispen- sabilă. Sub grupare politică, sau,

Galeria Politicianilor.

Nicolae Iorga.

(Portret).

de Vintilă Petrescu Vrancea.

Cărturar desăvîrșit, istoric și profesor, adevărat apostol al științei. Ceva din sufletul românesc, e întruchipat în ființa lui, orator din acei ce se nasc, fost în atatea rânduri sfetnic al tronului, a făcut mult bine țărei, care î-a dat viață. Răsboiu de întregirea neamului, l'a găsit la datorie. A contribuit la ridicarea unității suflarești, și astăzi peste hotare, e purtătorul cuvântului nostru.

Și-a făcut mai înainte din naționalism, un crez. S'a ridicat, nu numai prin meritele lui personale, dar și prin luptă, care a dus-o cu îndărjire, ani de zile, laolaltă cu noi conștiință ai pericolului jidănesc, și nu știu care să fie pricina, de Nicolae Iorga, omul necesar al timpului, să dezerteze astăzi, când acum mai mult ca oricând, era nevoie de ajutorul lui, de cuvântul și greutatea sa intelectuală.

Când dela răsboi încocace, țara împănată de atâtea figuri talmudice, de atâți străini, nu poate răsufla; când se simte în zece feluri, dar numai românește nu; când comunismul distrugă picul de naționalism ce trăia neșirbit în pătura muncitoare, și când reprezentanți în parlament, sunt din acel ce n'au nimic din figurile înaintașilor, mai mult decât o datorie, iera ca Dl Nicolae Iorga, să fie în mijlocul nostru, spre a opri puhoiul invaziei mercenarilor, în dealul Patriarhiei.

19 deputați maghiari, 10 jidani, 10 comuniști, 50 sau mai mult, din cei înstrăniți de sufletul nostru, astăzi e statistică, care duce direct la înfrângerea celor de peste Nistru, cu cei din inima țărei, conduși de Constantin Stere, Halipa, Madgearu, și alții români, făcuți, dar nu născuți.

Care să fie cauza, de Nicolae Iorga, omul așa de necesar pentru neamul românesc, și-a lăsat naționalismul baltă, și s'a lăsat să ducă în cărcă, atâtea milioane de perciunăți, cocoloși în țară; care e cauza de Nicolae Iorga, omul măncător de jidani, astăzi e sărbătorit de ei, iar presa din să-

rindar la ori ce ocazii, îl ridică osanale? Nu cred să fie arginții, după care să fi umblat N. Iorga.

Il știu sărac! Il știu om dănic, chiar atunci când n'are, de cât doar cât îl ajunge lui. Nu poate fi aurul, cauza schimbării vederilor sale. Nu pot fi banii pricina, ca Nicolae Iorga astăzi, să pus să lubească pe acei ce ieri, îi ură de moarte. Unde e ziarul ce-l vindea oamenii Domniei sale, îmbrăcați în costume naționale, și care vânzători, strigau cât îl lua gura:

„Numai zece bani,
„Ferițivă de jidani etc. etc.„
Ca ori ce om a greșit! Cum Dl. Averescu, a greșit, săvârlindu-se în politică, după ce-și făcuse atâtă platformă, atâtă popularitate în masa militară; cum Alexandru Marghiloman, a greșit, tot în politică, așa și Dl. Nicolae Iorga.

Jidani, nu îl a adus până acum la cărmă. În două alegeri, partidul Domniei Sale, n'a întrunit nici măcar cota de 2% din voturi. A rămas afară de parlament. Deci, apostolul nostru, a greșit fundamental, de și a lăsat naționalismul pentru internaționalism, și a greșit, crezând că cei pe cari li cocoloșește îl va aduce la putere.

Cu darui D-lui de muncă și dragostea ce o are pentru cultura românească, gândesc că ar fi necesar, ca Nicolae Iorga să rămână ce a fost înainte de răsboi. Își va asigura popularitatea masei conștiinților, va fi iubit de studenți, și cine nu-l va stima pe cărturarul și apostolul neamului?

Figura lui blândă, va fi pentru noi românilor, cea mai reprezentativă față de învățat; vom ști să-i facem roată în jur, să-l apărăm cu piepturile noastre; vom ști, să prețuim mult mai mult de cât gazetarii din sărindar, munca uriașă a profesorului atât generatul dascăl, Nicolae Iorga. Intors acolo de unde a plecat, mai conștient decât în trecut, de pericolul jidănesc întins ca pecinginea în inima țărei aceștia atât de ospitalieră, va fi pentru noi, o sărbătoare.

Comuniștilor.

Adecă o ajunseră și pe aceasta un orășel din țara românească să ales consiliu comună comunist. La alegerile comunale, care au avut loc la Vulcan (Hunedoara) lista comunistă a întrunit 930 voturi, cea liberală 240 voturi, iar cea internațională adevărată a național-țărănișilor în cartel cu social democrați, maghiari și evrei a întrunit 638 voturi. Va să zică lista comunistă singură a adunat mai multe voturi decât toate celelalte grupări împreună. Foarte trist și foarte dureros.

Nu demult au îngropat în București un tovarăș în sunetele imnului comunist și cu drapel roșii; s'a ținut apoi o întrunire la București într-o sală de pe păreții căreia au îndepărtat în chip neobișnuit fotografia Majestății sale Regelui și a Inaltel Regente; au ținut apoi congresul din Timișoara atârnând deasupra tribunei fotografia lui Lenin, înțemeleitorul și fostul conducător suprem al comunismului în Rusia, iar în săpt. aceasta, când ținându-l pe tovarășul mort în Doftana și adus spre înmormântare la Timișoara, în căminul lor peste trei zile așa că începuse să se descompună, să pută, au fost provocăți să-l îngroape, au baricadat căminul și au tras focuri de armă asupra forței armate, care se apropia de cămin. Si clue ne-ar putea spune, de ce nu ar fi capabili măne, poimâne acel oameni descreați așa numiți comuniști, dacă guvernul le va permite să-și facă și pe mai departe mendrele.

Tocmai de aceea credem că tratamentul prea bland democratic al guvernului față de aceste elemente jidano-bolșevice periculoase trebuie să încețeze. Au fost de ajuns, credem, bravurile de până acum ca să se poată convinge și guvernul cine sunt și ce vor acel vântură țară. De acum valute, dacă nu vreau să pericliteze însăși existența statului, trebuie să ia dîl ministru Valda, cele mai severe măsuri în contra porningilor lor amenințătoare.

Este bine să nu se mai joace cu focul, să nu încerce puterea focului bolșevic aprinzând țara. Comuniștil vor abuza tot mai mult de libertatea îsvorâtă pe seama lor din ridicarea stărilor de asediu și ștergerea cenzurei și tratamentul omenesc, legal față de ei din partea guvernului va fi socotit drept slăbiciune.

Guvernul este rugat deci să-și facă datorină cu vîrf și îndesat așa după cum o merită comuniști și după cum o cere linisteia siguranță și prestigiul, autoritatea țării.

Il vrem pe Nicolae Iorga prieten și nu dușman. Avem atâtea ale de îndreptat, atâtea patimi.

Să facă politica nației, și dacă scrie, să scrie ca altădată! O rugămintă a celor ce au fost, sunt și vor fi mâine vajnici apărători a credinței întinate.

pentru ca să fu în termenul demagogului, — sub partid politic, înțelegem o înțovărășire de oameni cu interes comune și cu scopul de a stăpâni ei pe ceilalți oameni, care totu laolaltă formează „Statul“, așa după cum cer interesele lor de „stomac“, ce bine înțeles nu pot depăși interesele de viață a statului, căci în cazul acesta partidul politic nu ar mai putea trăi din munca și sudoarea oamenilor pe care îl stăpânește.

Așadar demagogul, — vrând nevrând, — trebuie să se înscră în partid politic. Desigur că mulți vor întreba, și mulți vor susține sus și tare, că nu toți care să înscriu în partide politice sunt demagogi, și că nu toți sunt înscriși cu intenția de a trăi de spatele oamenilor creduli și naivi! Acestor le răspund foarte categoric: „Experiența de 10 ani de zile ne învăță că toate partidele politice sunt numai un „râu pentru fară“, dar și că ele sunt drumul sigur ce duce la „desmembrarea unității noastre naționale“ prin faptul că profesează DEMAGOGIE POLITICĂ ce le satisfac ambiii personale și lăcomii nelufrătoare, totodată asociându-se la tot felul de „gheșefuri“ cu jidani, a căror

menire și scop este de a distrugă tot ce e „creștinesc“. În loc de a patrona POLITICA RATIONAL-NATIONALĂ de Stat, pe care o are și o dovedește L. A. N. C. (Cuziștili) și care singură e creată pentru scoaterea țărănuilui din întuneric pentru întărirea și înflorirea, sa de plugar român creștin, pentru ridicarea industriașului și comercianțului român la treapta cel puțin egală cu a jidanolui și minoritarului, pentru așezarea intelectualului la locul pe care îl merită asigurându-i-se, în mod mulțumitor, existența sa și a familiei sale, și mai presus de toate pentru veșnică rămânere de întregire a neamului românesc în hotarele sale naționale și firești“.

Toți demagogii fruntași din partidele politice cunoscând bine programul și hotărârea de fier a L. A. N. C. în privința aceasta, iar jidani simșind că vor fi săliți și agonisiți pâinea de toate zilele pe cale de muncă ciștină și cu sudoare nepărată, fapte ce fiind în contracicere cu învățăturile lor criminale din TALMUD și în opozиție cu obiceiurile și nărvărurile lor, de bunăvoie vor rări plaiurile noastre sfinte strămoșești, ei fac tot ce e posibil și imposibil spre a zădărnicii cărmuirea

României pe această cale. Si cum poporul român, în marea sa majoritate e încă necopt pentru a vedea și a înțelege ce e „bine și ce e rău“ în conducerea țării, arma de luptă cea mai sigură și cea mai rentabilă e DEMAGOGIA, pe toate căile. Prin zilele de partid politic, prin glasul gazetelor jidănesti în slujba partidului politic cu care jidani și băncile jidănesti fac tot felul de „gheșefuri“ pe spatele poporului, prin „aduări populare“ prin „manifeste“ către popor prin „alegeri“ de oameni de al lor la comună, la plasă, la județ la primărie la poliție, la ministere, la „cameră și senat“ și pretulindeni unde e de ros un ciolan, din munca și pungea poporului.

Oricare demagog înscriindu-se în partid politic trebuie să profesese: „Lingușirea, Intriga, și Vicleșugul, față de tovarășul său, dacă vrea să ajungă pe lista de candidați de Deputat ori Senator. Altfel riscă a rămâne veșnic „coadă de topor“ îmbătrânește trăgând mereu ca „căi“ la carul șefului, să slește ducând mereu bagajul fruntașilor și să îstoivește ducând mereu viață de ordouană, pentru ca apoi, după ce a facut și aceasta din urmă slujbă, să primească

C. F. R.

Né-am bucurat foarte mult când mai er se aducea veste că din împrumutul primit se vor folosi mai multe miliarde pentru refacerea C. F. R.

Nu știm dacă în adevăr să început deja să se lucreze pentru refacerea promisă, deocamdată însă, durere, vedem că se continuă cu accidentele tot mai dese și mai mari, cărora le-a pus cunună unul dintre cele mai îngrozitoare, care s-au întâmplat până acum. Anume, locomotiva trenului accelerat, care venia spre București dela Iași, trecând prin mica stație Boboc care se află nu departe de Buzău, din cauza unei zăpezzi n'a fost bine lipit și apucat-o să plece la viteză de 60—80 km. pe o linie, iar vagoanele, pe alta și urmarea a fost că s'a răsturnat locomotiva, s'a făcut puțindul vagonul de rezervă și unul de cl. III. și s'a răsturnat și în parte zdrobbit încă alte 2 vagoane de cl. III-a, nimicind sub ele atâtatea vieți, căci numărul morților a trecut peste zece și cătă le vor mai urma încă dintre cei 60 răniți căruiai—zec greu bolnavi în spitale.

Iată cum descrie dl. D. I. Atanasiu cele văzute la fața locului.

In baraca morții.

Vor stabili autoritățile în amănuntele cauzele și imprejurările în care s'a produs crâncena nenorocire. În sarcina lor rămân confruntările, expertizele și încheerea actelor definitive.

Eu îmi îndrum pașii spre magazie de scănduri, cenușie și posomorătă. Stă răzleată, fără nici-o împrejmuire, predestinată. E camera mortuară această maghernită a stației Boboc, e baraca morții.

Înlăuntru e întuneric. Lângă un perete dispuse ușe cădrul unei femei a cărei identitate n'a fost stabilită.

N'are mai mult de 30 de ani. Stă întărâtă cu față în sus, cu mâinile cuunună deasupra capului.

Pălonul de un maro închis, cu blana fină, îl servește de asternut. La gât un șirag de mărgele albe; iar la piept, prinse cu un ac, de palton, un mănușchi de flori. Poate venia de la vre-o petrecere, poate se ducea la vre-o petrecere.

Și acum florile se ofilesc și mor, petală cu petală pe pieptul fără viață.

La un pas depărtare sunt înșiruji, pe două rânduri căte patru, alți opt morți.

La marginea dinspre perete este studentul Grigoriu, funcționar la Finanțe.

E pușinel, la trup și slab la față. Ochiile sunt deschiși, cenușii, amenințători și hidosi în scăparea lor grozavă.

Alături doi tovarăși, trupurile le sunt răscuite, iar peste figură le sunt trase hainele lor groase și intunecate. Ce figuri posomorăte au.

Al patrulea, la marginie e groaznic. Prin gura hidos deschisă î se scurg creerii.

E o priveliște așa de înflorătoare că te prind imediat dureri de cap.

În al doilea rând alți patru. La mijloc este Dinu Dumitru conducător poștal. Șapca îl sta alături, iar în buzunarul unei veste dela piele — căci avea trei veste pe el — s'a găsit 157 mil de lei.

Erau ai unui frate al lui — cum s'a dovedit din scrisori — care îi încredințase lui în cine știe ce rosturi.

Spre peretele opus ușei de intrare, pe o brancardă un altul.

Aci propriu zis nu mai e decât o masă informă și însângerată de oase și de carne.

E corpul a cărui mâna și picior zăcea fără stăpân sub dâmboiuile vagoului!

E trupul unui ceferist. Ceeace a însemnat odată capul, este acum o amestecatură însângerată.

Se desemnează o deschizatură enormă care trebuie să fi fost gura. Cățiva dinți din maxilarul superior răsar albi în fărimețarea aceasta roșie pământie de sânge închegat și carne strivită.

Aci respirația și se înăbușe, aci simți că te strângă cineva de gât, și aș prefera mai degrabă moartea decât să mă întulască cineva zece minute în fața acestor mitre resturi umane.

Aer, aer...

Afără cerul spălat de hori lasă să se strâlucească pe un crâmpel de cer senin. Departe pe dealuri norii în ceată și înzdrențe. Zăpadă pe ogoare o pasare trece în zbor înn, o adiere de vînt te inviorează.

Inchid ochii și plec îngrozit din baraca morții. Îl las acolo pe cel zece. În șale de pământ, susție ciniste și creștine de țărani, au însipit lumânări care ard la căpătălul celor ce poate încă nu sunt plănuși pentru că ai lor nu știu că au murit.

Un țăran bătrân î-l am lăsat sămându-i la creștet, așa cum știe el porunca creștinăscă din străbuni.

O băbuță am lăsat-o îngrenunchiată și plângând la căpătălul unui soldat.

— E feieroul d-tale bătrâno?

— Nu maică.

— Atunci?

— Plâng malăcile zilele feierului meu. Cum s'a dus la bătale nu-l-am mai văzut. Poate așa o fi murit și el.

La Buzău printre răniți

Cei cincizeci și opt de răniți sunt adăpostiți în două spitale: cel civil Ion Brăianu și la spitalul militar.

În poarta spitalului Ion Brăianu o femeie sărmănată plângă și se bate cu capul de stachetă gardului.

Acii sunt internați 12 răniți.

să îi bagă la pușcărie căci doar de acela este „deputat ori senator”, și îi stârșit devenind om bogat și cu trecere să își poți vedea încoronat și tu visul zicându-ți zimbind: „la sfârșit iată-mă... Excelență... Ministerul în blasfemie țără românească... Ura ură! Trăiască politica și Prostimea!

Din cele relatate până aci, și din faptele de 10 ani a partidelor politice din România, a partidului liberal cu menirea de a acapara toate bogățiile țării ce de fapt aparțin poporului întreg, de a robi pe toți cetățenii pentru scopurile sale și de a declara de trădători de țară și de vânduți străinilor, pentru ca să nu înșiră toate amănuntele demagogice, pe toți cetățenii ce sunt contra liberalilor, în realitate a hoțomanilor, apoi a partidului popular cu mînărea de a-i se lăsa și lui un ciolan de ros, și apoi a partidului național-țărănesc, dar în realitate „jiddesc-ghiseftăresc” care timp de 10 ani de zile a mințit cu vîrbi îndesat poporul făgăduind mareea cu sareea și cerul cu pământul, pentru a apăta poporul împunându-l la fruntea țării să facă și să dovedească tocmai contrarul, căci altfel nu s'a fost imposibil să crea isoare de existență pentru

Goana după muncă

Mă opresc în față unui rănit. E tânăr de 37 de ani, basarabean din comuna Slobozia-Ohei. Îl cheamă Ion Geosanu.

Îl întreb ce vânturi î-l au purtat de pe malul Nistrului, și îmi spune în graiul lui pitoresc de moldovean:

„Nol am fost pornit patru, la Moreni, la lucru, că la noi în Basarabia e mare săracie de vre-o trei ani și de zile.

„Uite colo este un moșneag dela noi din sat, moș Ion Cazacu. Dânsul are mai de mult doi feciori acoło și așă că ne-am îndemnat cu totii să mergem să facem ceva parale. Și acuma uite domnișorule”.

Piciorul drept î-a fost tăiat din genunchi. Doctorii cam strâng din umeri.

— Și mi-am lăsat acasă nevastă și patru copii, ofițerul Geosanu, plecându-și capul pe pernă și închizând ochii.

Un mort între răniți

De general Aleșă ministrul comunicărilor tocmai vizita răniții de aci când Florea T. Voicu fochist pe mașină își dădea sufletul. E din Cocioc de felul lui și nevasta, un frate al lui, au alegat îndată.

Ei î-l au lăsat lumânarea.

— Dar de unde și ștui că e rănit?

— Păi ne-au trimis azi dimineață acasă șapca lui și legătura cu morinde. Am priceput că nu e bine.

A vorbit până și-a dat sufletul. L-am întrebat: Eu ce fac? Cel cinci copii ai noștri ce fac Flóreo?

De, știu eu? V'o învăță Dumnezeul și bătă femeie izbucnă într-un plâns. Alături oamenii de serviciu făceau pregătiri de evacuarea celui dus și care îl lăsase pe cei ai lui în seama lui Dumnezeu!

Tragedia unei văduve de război

În secția femeilor, d-na Paulina Petrioi îmi povestește cum ca să facă placere unui copil al său a plecat spre Caraomer la o logodă. Petrecerea s'a transformat în tragedie căci ea și doi feciorii zac în spital.

Alături o femeie din popor.

— Cu mă cheamă?

— Aneta Stancu din Negrești Tecuci.

— Ce necazuri te-au mănat la drum?

— Mă duceam la București să căpătă pământul. Opt ani de zile l-am stăpânit, că sunt văduvă de război și perceptoarul mi-a oprit totdeauna pensia de 150 de lei pe lună pentru pământ și acum n'am, nici pământ, nici bani.

Am dat hărțile puui boer, e arhitect, ca să mi le scoată și mă duceam să-mi iau dreptul meu.

Aneta Stancu gonind după pământ să ales cu coastele sfârmatate cu hemoptizie și emfizem subcutanat. Doctorii strâng și aci din umeri.

zilele grele de opoziție, și îu sfârșit, pupăză pe colac, a partidul, zis, țărănesc de sub șefia demagogului Nicolae Lupu, care nu este altceva decât o unealtă a liberalilor, și care și-a ales ca semn electoral „două roate” cu scopul de a zăpăci poporul în alegeri, și cu planul de a ajunge mai repede la putere, era să zic la troacă, mergeând chiar și cu dușmanii țării, cu comuniști și cu socialistii jidani, rezultă că Demagogia e „arta de a face pe alții să credă ceață. Tu însuți nu crezi, și de a convinge pe alții asupra unui lucru realizabil, despre care Tu însuți nu ești convins și nu te poți convinge”.

Din această definiție simplă vedem că esențialul nu e problema despre care vorbește demagogul, ci cu-i să vorbește, cără cine se adresează. Auditorul trebuie căștigat pentru convingerea demagogului, sau mai explicitat: „Demagogul neavând nici o convingere, auditorul trebuie convins pentru scopul urmărit și planul săfuit”. Cum însă pentru acest lucru se cere cupoșințe psihologice asupra spiritului poporului pe care nu le poseda oricare demagog, cel mai simplu mijloc e de a îl spăla necazurile și durerile poporului căruia

Doi logodnici se caută.

Nenorocirea î-a prins alături. Veneau dela o petrecere de departe. Când au reușit să fie eliberați pe dânsul lăpuș intr-o parte, pe ea în alta.

Ea era lesinată și atât doar a audiat: E mort. De atunci lovită de o comotie, aproape și-a pierdut mintile.

În clipele lucide își aduce aminte și îl strigă pe cel socotit mort.

Pentru ca să o înășteasă, a trebuit ca tânărul să se scoată din pat și să fie rănit cu 39 grade aproape temperatură ca să ducă la căpătălui logodnicel.

„Oare nu îi-oi plăti?”

La spitalul Militar sunt cel mai mulți răniți, pentru că vagonul de clasa III-a majoritatea era soldați ce se întorceau, sau plecau în permisiuni de Paști.

Sunt vre-o cătușă grav rănită. Unul lăcațușu are picioarele amândouă zdorbite. Pe unul i-l au tăiat. La celalt se așteaptă cangrenă.

La mijlocul sălăi un soldat basarabean Vrabie Șt. din Boldurești Lăpușna.

Imi povestește cum să întâmplat nenorocirea și apoi ca împărtășindu-mi o taină îmi spune:

— Asculta Domnule, Mie mi-o luat un domn sublocotenent moșteriera și mi-o legăt piciorul că spânzura. Mi-am pierdut legătura și aveam în ea fețe de pernă dela regiment, prostirea (căreacăful) că ni le-a dat d. Plotonier să le spălăm acasă. Aici la spital mi-au tăiat pantalonii și nu știu ce s'au făcut un bocanci dela piciorul istă rănit

Apoi m'o dezbrăcat și nu știu unde mi-au pus flanincă (flanelă), nici tunica. Tot întreb și nimeni nu știe de samă lor.

Oare nu m'or pune să le plătesc? De l sunt efectele statului. Tatuta e om sărmă și bătrân, n'are să aibă de unde.

Ce minunat suflet are ștefanul fără! Cu trupul sfâșiat de răni nevinovate, el nu se gândește la durerea, la nenorocirea lui, ci la efectele statului.

Corbil.

Nici nu au lipsit și ei trebuesc aflat. Buzunarele celor morți s'au găsit devălate. Un plutonier a pierdut cincizeci de milă de leu.

Să se descopere binele!

În ultimul moment ni s'a dat informații că la spitalul civil un rănit a cerut un bandaj nou. Subchirurgul î-a cerut 105 lei ca să-l cumpere. Aproape nu vine să credem. Autoritățile să cerceteze pe răniți din rezerva spitalului și am fi fericiți dacă s'ar dovedi că nu e adevărat.

La întâia aceasta pot ajunge cu atât mai lesne că demagogul nu e legat de nici un partid politic, putându-le să schimbe cum să schimbe pantalonii, și dat fiind că întotdeauna, și ori unde, găsești pe vre-un oarecare Ion, care să-ți crede că minciunile și pe care să-l îmbate cu apă recă înșelându-l, până într-o bună zi descoperindu-te și cunoșcându-te va te săla blin.

Totuși rămâne de notat că cele mai bune sauze de succes practic le găsește demagogul în partidele politice ce nu au ajuns încă la putere, ce nu sunt încă destul de bine cunoscute, neavând încă ocazie de a se îmbogați

Noaptea târziu din trista și singurătatea stație Boboc vor fi ridicate cele 10 cadavre. Vor fi aduse la Buzău spre înmormântare. Fochistul Florea Voicu va fi înmormântat pe chetuaia statului la Cocioac, acasă, în satul lui ca să-l poată plângă și cel cinci copilasi orfani.

Răniți se vor chinui mai departe prin spitale cine știe cătă vreme și cine știe cum vor ești de acolo și cătă vor ești.

Autoritățile vor cerceta și vor stabili vina. Sancțiuni?

Ce să contravalorezi cu ele? Sufletele celor 11 morți de până acum? Lacrimile celor rămași? Răpire fără vindecare ale celor amputați? Suferința toată cătă mi-a trecut pe sub ochi jumătate de zi?

Nici o sancțiune nu poate da mângâiere și nici măcar nădejdile că nenorocirile acestea nu se vor mai întâmpla.

În țara românească pare că sancțiunile n'au nici un efect.

Fiecare călător pare că simte în goana nebună a trenului fălfăind în preajma lui aripa îndoliată a morții.

Soartea în fiecare clipă te poate opri, nu unde ști că ai pornit la drum ci acolo, oriunde capriciul ei și nepăsarea unui acar miserabil îți deschide poarta spre veșnicie, ca eri la Vîntilleanca și la Recea, iar azi la Boboc.

Când încheiem ziarul afilăm că parchetul a ajuns la complecta vinovăție a impegatului de serviciu Petre Turcan, a acarului Dima Veacu și a revizorului de ace M. Gheorghiu.

Oare care pedeapsă acestor nenorociți vinovați va putea reda pe cei morți și scumpi celor vii rămași și va putea alina celor suferinți durerile și va putea reintregi trupurile celor schițozi cu picioarele și mâinile amputate? Nimeni! Nimenea!

Toate acestea vor rămânea vecinice nerăspătite.

Se pretinde însă dela cel chemați să ia toate măsurile necesare posibile ca în viitor sau cel puțin în viitorul apropiat să nu se mai repete astfel de sfâșietoare ingrozitoare și atât de costisitoare nenorociri.

Nu aderenți ai partidelor, ci funcționarii pricepuți, cinstiți și conștienți să fie puși la locul, ce-i merită și să fie omenește salariați. Acestea sunt mijloacele recerute pentru împiedecarea catastrofelor în viitor.

Rugăm achitați abonamentul.

Cetățeni și răspândiți, ziarul „Apărarea Națională”.

Adunarea generală a soc. „Caritatea”

Cititorii noștri își vor aminti, desigur că ziarul nostru a deschis, — în urma unui trist și dureros apel al cătorva studenți, — o listă de subscripție publică, pentru sanatorul societății de binefacere „Caritatea” din Colibita. Ca să ilustrăm, cu date concrete, faptele, pentru care am cerut sprijinul lor, public cetitor, înregistrăm, cu o deosebită bucurie și satisfacție, munca acestei societăți, desvăluitură, cu multă multă modestie, în cadrul festiv al unei adunări generale.

A 7a ad. gen. a soc. „Caritatea” s'a ținut la Cluj în 9 Martie a. c., sub președinția distinsiei și vrednicel d-nei Olivia V. Deleu. D-za a expus înaintul scop al acestel societăți în termeni cătă se poate de convingători. Vorbind de pericolul ce-l reprezintă tuberculoza pentru neam și țară, „fiecare român este dator a luptă contra acestel boale a spus venerabila d-na. „Caritatea” a început o luptă în acest sens, luând excelente măsuri pozitive contra răspândirei fitiției în mijlocul tinerimii școlare. O astfel de măsură pozitivă e sanatorul societății din Colibita unde, în fiecare vară, tinerii debilitați de munca unui an școlar, își pot recaștița puterile, fiind totodată preveniți și de infecție. Față de numărul mare al suferinților, „Caritatea” se vede, însă, nevoită a-și mări pașii păiloanele, fapt, pe care societatea românească va ști să-l aprecieze — credem — așa cum se cuvine. Ca încheiere d-na O. Deleu aduce mulțumiri tuturor colaboratorilor, precum și tuturor acestora, cari au contribuit cu obolul lor la realizarea scopurilor societății.

Din rapoartele cetite, spiculim următoarele date:

In anul trecut s'au întreținut în sanatoriu 333 studenți, dintre cari 163 fără plată, 166 cu reducere și 4 cu taxa întregă. După cum se vede, taxele achitate de studenți n'au fost suficiente pentru întreținerea lor: acestea au fost complectate cu sumele incasate din donaționi 257 895 Lei, etc. Cea ce înseamnă, cu alte cuvinte că soc. luptă cu sacrificii bănești. Noi adresăm încă odată, o rugămintă către fiecare bun român, care iubește studențimea și îutelege pericolul răspândirei tuberculozei în rândurile ei ca să-și trimită obolul la lista noastră de subscripție, pentru că, astfel, să ajutăm cu toți munca entuasiastă a acelei bune mame a studenților suferinți, la recunoștința nețârmurită a căror, alătură, și noi omagile noastre de admiratie.

Pe anul curent a fost reales vechiul comitet, în frunte cu d-na O. Deleu, cea ce înseamnă încă o confirmare a bănciștilor și competenței acestel prea distinse doamne, care a înțeles atât de bine rolul societăților feminine, rol ce nu trebuie să se mărginească la o asistență diletantistă, ci la fapte creative.

M.

ministrul în guvernul mareșalului german Mackensehn, care luptă pentru rămânerea ardelenilor și băuărenilor în jugul ungurilor și a bucovinenilor în robia nemțească iar basarabenii sub călcălui Moscoviei.

Îată ce fel de oameni sunt în fruntea partidelor politice, despre care vom mai vorbi tratând activitatea lor aparte.

Evident că pentru ajungerea scopului cătă mai repepe, partidele politice au nevoie de tot felul de demagogie. Astfel se explică faptul că găsim profesori universitari alătuie de „hamali” scriitori și ziaristi alătuarea de „nestilitor de carte”, medici alătuarea de „scriații de minte”, avocați alătuarea de „rău facători”, ingineri alătuarea de „trădători”, bancheri alătuarea de „cerșitori”, gheșeștari jidani alătuarea de politicieni, tărani ce nu au pus mâna niciodată pe contabilitate alătuarea de „directorii de fabrici”, scamatori politici ce se îmbracă tărănește ducându-se la adunări poporale, etc. etc. Pe această, pe toți, șeful partidului politic îl folosește pentru unul și acelaș scop, pentru mintirea, înșălarea, seducerea și exploatarea poporului, spre a pune mâna pe cărmuirea tărlui, storcând punile și sleind puterile.

(Va urma)

„SPIRITII”

— Cum Operează în Județul nostru secta penticostarilor? — În atenția autorităților publice și bisericesti. —

E lucru cert, că sectele constituiesc un mare pericol nu numai pentru biserică, dar și pentru unitatea neamului și organizația de Stat. Sectorul, care, în lipsa unei puternice axe spirituale, își schimbă ideile mai degrabă decât pantalonii, reprezentă și în documentul „laic”, ca în religie și morală aceeași atitudine anarhizantă. Mentalitatea declasată a sectorului, înclinată, — pentru a fi originală și cătă mai aproape de „adevăr” (vorba vine!), — mai mult spre extremism și nihilism, decât spre o veritabilă disciplină morală, cu care sectele fac, de altfel, atâtă farisească reclamă. Ce a însemnat pentru Rusia cele peste 100 de secte din timpul războiului, dacă nu prevestirea dezastrului bisericici și statului? Si ce înseamnă refuzul unui recrut basarabean, din garnizoana Arad, de a depune jurământul, dacă nu o dovedă, că și la noi, în dosul sectelor, se cubărește anarhizmul?

Ce-i drept, pericolul este încă latent, dar tocmai de aceea trebuie luate măsuri din vreme, cu atât mai mult, cu cătă numărul sectelor în loc să scădă, se înțelege pe nesimțite.

Astfel, ni se semnalează, că și în județul nostru s'a mai împărtășit o sectă, a șașilor penticostari, pe cari poporul i-a botezat „spiritii”, deoarece se prefac că sunt cuprinși de puterea Sfântului Duh, putând astfel „să vorbească în limbi”. Faptul e o minciună grosolană și o pură șarlatanie, pentru că nu Sf. Duh îl face să bolborosească tot felul de sunete animalice, ci mintea lor boloavă dictă acestea și foamea care îl taie la ramazan, pentru că penticostarul pentru a putea vorbi în limbi, este obligat a nu mânca nimic 3 zile.

Secta aceasta s'a răspândit din comună Păuliș în comuna Cuvin, Cherechiu și Sântea Mică și probabil și în altele.

Centrul cel mai activ al spiriților pare a fi în Cherechiu. Aici, penticostarismul a apucat, îndeosebi între baptiști. Șeful „Spiriților” cherecheni e un oarecare Ilie Comloșan, un tip clasic de rătăcit: a fost epitrop la biserică ortodoxă, a trecut la baptism; s'a lăsat de baptism, a revenit la ortodoxism; a părăsit ortodoxismul, s'a făcut baptist și, în sfârșit, s'a lăsat de baptism ca să se facă „spirit”. Probabil, că de va mai aduce cineva în Cherechiu încă o nouă „religie” și la aceea. Acest transfig religios, se spune, că ar fi plătit de secta ai cărei membru este, cu o lea de 3000 Lei lunar numai pentru a căștiaga aderenții. În acest scop și-a transformat grăjdul în biserică, și oficiază aici, în tihă, „servicii” într-adevăr caraghiioase. Îată câteva scene: imitează Cina cea de Taină; unul face pe Iisus, iar ceilalți pe apostoli, — lucru absolut revoltător, căci greșeala unor oameni nu poate merge până acolo, încât să se credă „Hristos”. Este o profanare, cu atât mai mare, cu cătă are un caracter persistent, — idiotii acestia crezându-se a fi în stare să facă minuni. Astfel, în delul frigurilor foamei, și-au închipuit, că pot vindeca un confrate în prostie și chiar pot pe un altul să-l ridice la cer.

Dar activitatea „spiritilor” nu se rezumă numai la scenele oficiale în grăjd. „Animalele” își părăsesc leslea și mugesc și sub cerul liber, în căutare de aderență. Autoritățile nu sunt destul de energice cu reprimarea acestei secole. Ar trebui mai multă insistentă și chiar prevedere, căci „spiritii”, când au ocazia, transformă pe deosebă în armă de propagandă. Astfel, în Vinerea Mare, „spiritii” cherecheni având în viză pe cel din Sântea, — fără a avea autorizație în acest scop, — au fost arestați și duși la postul de jandarmi. Rătăciștil se credeau „adevărăți „sfinti“, ripostând „prigoanei“ contra lor cu: „nu-i nimic și Iisus a suferit“. E ridicol, dar efectul asupra naivilor a fost mare.

Ca sfârșit, adresăm credincioșilor adevărați, rugămintea de a nu se lăsa

DOMNIILOR ABONAȚI!

Ziarul nostru nu va putea apărea regulat, dacă Dvs. nu veți achita de urgență costul abonamentului.

Vă rugăm deci trimiteți-ni chiar cu reîntoarcerea poștei, dând dovadă că Vă împliniți în mod cinstit datorința față de un ziar, pe care oredem, că-l citiți bucuros și vreți să-l sprijiniți și pe care noi îl susținem numai pe lângă foarte mari jertfe materiale.

Vă rugăm să ne întăregeți și să binevoiți a da acordulă cererei noastre!

Fabrica de rabini dela Chișinău

In cercurile din Chișinău-Basarabia se discută cu vie aprindere, modul ingenios prin care un număr de tineri, comercianți, antreprenori de cinematograf, directori de bancă, au reușit să se echivaleze serviciul militar 10 ani de-arândul trecând drept rabini.

Conform legii recrutării, sunt scrutii de serviciul militar, preoți, rabinii, etc. Pentru a putea beneficia de aceasta, solicitatorii urmează să prezinte o serie întreagă de acte prin care să se constate că sunt rabinii și că nu au nici o altă ocupație. Totodată mai trebuie să angajament prin care să se dovedească că sunt angajați la o sinagogă care are cel puțin 200 eforia și că angajatul este șeful spiritual. Cunoscând ușurința cu care se lucrează de către unele autorități, tinerii s'au învărtit, au întrebuită toate mijloacele și s-au procurat actele necesare.

Actele necesare prin care să se dovedească calitatea de rabin erau eliberate de către autoritățile polițienești. Si aci constă, toată vina. Căci șefii circumscriptiilor, cunosc situația fiecărui cetățean din sectorul lor. Cu toate acestea, o mulțime de jidănași au obținut certificate că sunt rabinii și că nu au altă ocupație. Operația aceasta datează de 10 ani fără ca nimeni să se sesizeze. Totuși în anul 1927, fostul comandant al cercului de recrutare colonel Teodorescu, sesizat de aceste operații dubioase a încercat să stingă zăcăzelul autorităților de a mai continua eliberarea actelor false și a anulat toate actele disponând în corporarea lor. Actualul comandant al cercului de asemenea a întreprins o anchetă discretă și a putut și d-sa constata veracitatea actelor falșilor rabinii.

Îndrăzneala falșificatorilor și îndoiala autorităților polițienești cari au ajutat la fals, dă ocazii la fel de fel de versiuni, cari nu fac altceva decât să șirbească prestigiul instituțiunilor statului. Deacea este necesară o anchetă serioasă, nu ca cea făcută 10 ani de-arândul...

Al dracului neamul astă alii își dă ajunge așentat, se face — cu numeroase — rabinii să scape de armată, iar în timp de răsboi dacă este înrolat desertează la inamic. Spurcată jovină!

ademeniți de „spiritul” acestor rătăciști, pentru că ei nu este Spiritul (Duhul) Sfânt, ci acel al diavolului și de a nu participa la „ședințele” lor, pentru că ofensează Dumnezeul, — iar autoritățile le rugă să cerceteze dedesubturile acestel secole și să ia cele mai eficace măsuri de siguranță.

Rugămintea de abonamentul

Vești bune din Basarabia.

— Unde poate duce o acțiune românească? — Țărani basarabeni luptă contra otrăvirii cu alcool.

Dată un timp încoaci, ne-am obișnuit să auzim din Basarabia numai vești triste: că basarabenii preferă cultura rusească, că în provincia de peste Prut nu este nici un ziar românesc și că români citesc ziare rusești, etc. Iată, că, în sfârșit ne vine și o știre bună. Ea dă dovadă, că, atunci când țărani basarabeani se arată călea ce trebuie să urmeze, este gata să săvârși cele mai frumoase și nobile acte. Astfel la îndemnul societății culturale „Astra”, prin ziarul ei „Cuvântul Moldovenesc”, din Chișinău, au decis să luptă cu orice preț contra beuturilor, cu care jidani otrăvesc oamenii. Ba, ce e mai mult? Două sate, prin consiliile lor, au decis închiderea oricărei cárciuime.

Iată ce s'a decis în comuna Veregeni, jud. Orhei:

„Consiliul comunal, având în vedere datele indicate mai sus, și a cererilor d-lor Gutman Șleoma și Bercu Plosc și luând în deliberare această chestiune, decide: nu aprobadă prelungirea debitelor de băuturi spirituoase, a debitanților pe anul curent intrucât locurile nu îndeplinesc condițiunile sanitare și morale ale comunei, cu atât mai mult cu cât toate scandalurile bătăile și judecățile provin la aceste cárciuime, iar majoritatea populației își varsă și ultimul ban căpătat de pe suda rea lui în tejgheaua cárciuimului, lăsând atât soția cât și copiii lipsiți de hrană și îmbrăcăminte, numai punem anii cei secetoși care i-au îngreutat atât de mult prin bânci.

Hotărîm.

Ca ambele monopoluri de rachiuri din această comună să fie închise pentru totdeauna, și anume ale debitanților Gutman Șleoma și Bercu Plosc.

Cerem ca brevetele să se ridice imediat de autoritățile în drept”.

Cetățenii să recite, frați țărani, această minunată dovadă de conștiință morală și națională a basarabenilor. Iată de unde răsare soarele renașterii satelor noastre, tocmai din Basarabia cea oropsită.

Frați români, de pretutindeni, imitați fapta fraților voștri din Basarabia. Când toți veți face ceea ce au făcut ei, veți fi alungat o mare cauză a mizeriei de aici și veți fi realizat o parte din programul L. A. N. C.

Pentru societatea de binefacere „CARITATEA” din Cluj au mai contribuit:

D-șoara Zena Lupas, elevă sc. norm. Arad 50 Lei,
D-l Lipovan Gheorghe, din Caporal Alexa 40 Lei,
Nicolae Lipovan, din Caporal Alexa 20 Lei,
Popa Tenica, studentă 20 Lei,
Lupas Constantin, din Caporal Alexa 35 Lei,
Polis Florea, din Caporal Alexa 35 Lei,
D-șoara Răsman Florica, elevă sc. norm. Arad 20 Lei,
Suma publicată deja 3240 Lei,
Total 3460 Lei.

Se zice:

Că în vara viitoare Ford și Edison vor veni în Europa și vor cerceta și București. Ba se mai vorbește că cu această ocazie Ford ar pune bazele unei fabrici de automobile în România.

Doamne! ce-ar fi una ca aceasta! El a mai dorit odată acest lucru, dar d-l V. Brătianu s'a opus la realizarea lui, deși o astfel de fabrică ar însemnat asigurarea pâinei de toate zilele multor zeci de mii de muncitori și foarte frumoase venite pentru stat din sumele în cursă pentru automobilele vândute în străinătate.

Că scârbosul de jidă V. Constantin zis mai nainte Kanner, directorul revistei „Realitatea” cea încrezută cu organizarea concursului de frumusețe a îngelat și ținut ascunsă — batjocind-o — pe una dintre cele mai frumoase concurențe în etate de 17 ani.

Iată-ți deci pe îțig la trebă, murdărind și cu această ocazie o încercare de a duce peste țări și mari faima poporului românesc, căci doară era vorba de alegerea celei mai frumoase românce, care să fie trimisă la concursul de frumusețe mondial care se va ține în America.

Iată-ți pe îțig, Iuda, amăglitor de minore, fete tinere creștine. Sărmanii părinți, căutați zile întregi, desperați, pe scumpul lor odor... și fetița nevinovată era ascunsă și batjocorită de un căine, călău de jidă!

Că din inițiativa Inalt Preașfințitului Mitropolit al Moldovei, s'a început să întreaga țară o organizare serioasă a tuturor celor înțelegători contra boalilor sociale și în special pentru combaterea alcoolismului. Să dea Dumnezeu sf. să fie începutul bun și să aibă cele mai frumoase rezultate.

Poate se vor trezi din somn și cei chemați să ia măsuri contra jidanelor otrăvitoare cu spirit metilic, a căror viciu să au înmulțit grozav în timpul ultim, trecând de multe sute.

Că românii gr. or. din Gherla, orașul unde se află Episcopie, gr. cat și alte multe biserici în centrul orașului, nu pot cu nici un preț, pe calea cinstiță, ajunge să li se acorde și lor un loc în centrul orașului pentru a-și zidi o sf. biserică.

Se afirmă că încă o biserică ar fi în tuneca piață, deci locul ei este la oborul de vite, bagseamă ca atunci când face preotul sf. slujbă să fie acompaniat de răgnetele boilor...

Și atunci întrebăm sună membrii din consiliul comunal creștini?

Că în săpt. trecută au fost geruri mari aproape în întreagă Europa, care au stricat foarte mult semănăturilor. Temperatura a scăzut pe unele locuri până la 12° și 15° sub zero și a căzut zăpadă de $\frac{1}{2}$ metru, a nins chiar și în Veneția, care orașul mai demult nici nu cunoștea larna.

Nimenea nu știe cauza acestui frig până în fine se auzi cineva, care — zgriburind de frig, — înjura pe generalul Nobile că îl ținea gura, căcă frigul vine dela Polul Nord fiindcă escrocul de Nobile l'a descoperit și apoi să a reînțors fără să-l mai acoperă. O hi!

Că nu e eschis să se amâne serbările Unirii.

Ne este rușine, zău, ne este rușine, că se și poate vorbi despre așa ceva, îl adeverărat că lumea nu se prea însuflește nici azi pentru acele serbări deși ele sunt sărbătorile adevăratele înviieri a neamului românesc. Luptele politice, dureroasele lupte politice, au distrus însuflarea pentru serbările Unirii. Să ia însă aminte cel chemați că continuându-se cu luptele politice, cari nu merită decât disprețul fiecărui bun român, și amânându-se din nou serbările ne temem că vom ajunge vremea când nici nu le vom mai putea ține, fiindcă dacă ne va merge tot așa, mizeria, ura și răutatea nu ne vor mai lăsa să ne adunăm nici zece români laolaltă.

Pentru D-zeu! unde mergem?!

Că nu-i glumă, femeile au început serios să se organizeze ca partid politic. Sărmanii de noi bărbații, ce vom face noi în viitor?

Este bine ca să ne intereseam înțeles cu înțelet de bucătărie, cusut, spălat etc. ca la caz de nevoie să le putem înlocui pe femei.

Bine dar cum stăm cu nașterea copiilor? acea va fi cam greu! Hă?!

Hai să ne rugăm de mieră să-și rețină acest drept lor însăși și pe mai departe!

Că în rândurile preoțimii din arhiepsică Sibielui sunt mari nemulțumiți, din cauza că încă nu au primit salariile nici pe luna Ianuarie.

În adevăr revoltător lucru!

Că partidele politice vor îmbrăca draperile în doliu, fiindcă jidani s-au constituit în partid național-jidovesc, despre ceace îțig Filderman a și pus în cunoștință pe d. Maniu.

Oare căți creștini se vor înscrive în partidul jidovesc?

Că guvernul ar avea de gând să înființeze un fel de gărzii civile contra comuniștilor. Ce minunat ar fi! Ar intra adecă și în acele gărzii elemente comuniști, și la un moment dat ne-am trezi cu comuniștii bine echipați și înarmați.

Și în legătură cu aceasta, fie-ne permis a desaproba și intențiunea autorităților din orașul Nădlac de a se înarma contra comitagilor unguri cari, pe semne, trec granița cu știrea grănicerilor lor și devasteză în mod barbar-aziatic sălașurile fermele cu toate bogățiile lor, pe a căror păzitori și proprietari îl schingiuesc, iar vitele și avutul îl fură, trecându-l peste graniță.

Contra unor astfel de bandiți ordinați nu trebuie înarmată populația ci fiindcă paza graniței cu armată și suntem siguri că ea îl va învăța minte pe urmașii lui Arpad.

Că obrăznicia jidanelor din Carei mari a mers atât de departe încât au cerut dela consiliul orașului permisiune să îngădească comuna cu un lant numit „eruv” declarând prin aceasta independența acestui teritoriu, făcând adecă din un oraș al țării românești o mică Palestina, stat în stat.

Bunule popor românesc! până când mai rabzi batjocura acestor mișeii!?

Că Majestatea sa Regele Mihai I. va petrece jumătea lunii Iulie în Jugoslavia în mijlocul familiei regale. Acolo se va întâlni și cu tatăl Majestății sale, cu fostul principel Carol.

Săvăbul ar zice: „d... nu culcă-te...”

Să luăm seama!

Deunăzi, când la cameră (parlament) se preamărea înțelepciunea și priceperea generalului francez Foch (se citește Foș) mort de curând, deputații unguri și nemți, au părăsit Camera.

Nu cumva prin prezența lor să se poată spune că au preamărit și ei pe generalul francez învingător al armatelor germano-austriace, ungare, bulgare și turce.

Pentru Serbarea Unirii, ce se va fi în 10 Mai 1929, Maghiarii printre un deputat ai lor, au răspuns că nu vor lua parte la Serbări. Ei au zis, și vor zice că bucuria Românilor, este și va fi jalea Maghiarilor.

Răspunde deci iubite cititor, sunt Maghiari cetățeni credincioși ai țării noastre?

Dacă nu sunt cetățeni credincioși ai țării românești pot ei să se bucură de aceleași drepturi ca și Români?

Care e deci rostul lor în țara Românească? S'o apere, s'o servească, sau s'o dărâme și s'o prade?

Să luăm deci bine seama!

Rugăm achitați abonamentul!

Informaționi.

Duminică a fost în Arad o întâlnire a partidului liberal, la care au luat parte mulți intelectuali și țărani.

A fost de față și fostul ministru d. Argetoianu.

De data aceasta încă trebuie să ofțâm zicând: ce fericit popor am fi noi români, dacă vorbelor le-ar urma faptele.

*

Alegerie parțială de senator în jud. Arad se vor ține Duminecă în 14 Aprilie. Se dau mari lupte pentru îsbândă. Candidații sunt: din partea averescanilor dl. V. Goldiș, fost ministru și actualul președ. al asociației pentru literatură și cultura poporului român „Astra”, secretarul Consistoriului; din partea liberalilor: dl. dr. Gh. Ciuhandu, fost senator, asesor consistorial, național-țărănist și candidat pe dl. R. Veliciu adv. fiul marelui Veliciu și național-țărănist disidenți pe dl Crișan V. țărăan, fost deputat.

*

In comuna din Tîrgănești s'a întâmplat că rudele unei bogătage bătrâne de 70 de ani cu numele Trafina au omorât-o, din răzbunare, fiindcă a lăsat întreaga ei avere pentru clădirea unei biserici.

Cătă bestialitate este în unii oameni!!

*

Populația din jud. Lăpușna — Basarabia — a cerut să se dea alt porumb pentru însămânțări, deoarece acel trimis a găsit că este alterat, mucezit.

Săracii oameni! tare își mai bate capul Stere politicianul cu năcazurile lor!!

*

In legătură cu fraudele constatate la Arsenalul Armatei, unde figurau în registre nume fictive, o mulțime de lucrători, cari în realitate nu existau întrebăram: Pe teritorul Insp. 5 M. cfr. din Arad nu s'au comis fraude prin astfel de mijloace? Si dacă da! s'au luat măsurile necesare de arestare a acestor tâlhari?? Rugăm unele lămuriri!!

*

In legătură cu programul serbărilor Unirii, cari vor dura din 10—16 Mai și despre cari vom scrie mai pe larg la timpul său, se protejează și se fac pregătiri și pentru un raid ai aviatorilor noștri, cari ar fi să sboare din București peste Africa în America de sud — Brazilia — apoi America de nord și peste New-York, oceanul Atlantic la Paris și acasă.

Ce mândrie ar simți fiecare bun român, dacă cu ajutorul Atotputernicului va succede drumul de mai sus. Faima aviației românești, a țării și a neamului nostru va ajunge în toate colțurile lumii și scumpii noștri frați din coloniile așezate prin America de sud și de nord, pe cari îl vor vizita aviatorii noștri, vor treări de bucurie și fericele la auzul și văzul aeroplanelor împodobite cu tricolorul românesc și vor serba în felul acesta și el „Serbarea Unirii” Doamne ajută!

*

Schimbarea Mersului Trenurilor. Tramele Căii Ferate Electrice Arad-Podgoria, care fac curse de călători între Arad-Micălaca, cu începere dela 1 Aprilie a. c. circulă în modul următor:

Pleacă din Arad: 5 ore, 54 minute, 6 o. 35 m., 7 o. 5 m., 7 o. 35 m., 8 o. 15 m., 9 o. 9 o. 30 m., 10 o. 40 m., 11 o. 20., 12 o. 10 m., 12 o. 40 m., 13 o. 30 m., 14 o. 20 m., 15 o. 10 m., 15 o. 50 m., 16 o. 40 m., 17 o. 28 m., 18 o. 10 m., 18 o. 40 m., 19 o. 25 m., 20 o. 30 m., Pleacă dela Micălaca: 5 o. 40 m., 6 o. 24 m., 6 o. 48 m., 7 o. 20 m., 7 o. 46 m., 8 o. 30 m., 9 o. 15 m., 10 o. 10 o. 58 m., 11 o. 48 m., 12 o. 25 m., 12 o. 55 m., 13 o. 48 m., 14 o. 42 m., 15 o. 25 m., 16 o. 05 m., 17 o., 17 o. 43 m., 18 o. 27 m., 18 o. 53 m., 19 o. 38 m., 20 o. 43 m.,

**PRIMĂRIA
com. Covăsinți
Publicațiune.**

Primăria comunei Covăsinți, ține din nou licitațiune publică pe ziua de 20 Aprilie a. c. pentru următoarele obiecte:

No. 229 | 1929. Furnizarea lemnelor necesare primăriei și competența notarului pe ora 10 a. m.

No. 228 | 1929. Furnizarea lucrărilor de faur necesare primăriei pe anul 1929 la ora 11 a. m.

No. 227 | 1929. Furnizarea imprimatelor și registrelor necesare primăriei pe anul 1929 la ora 12. a. m.

Licitatiunile se vor face cu oferte închise, menționându-se pe plic No. respectiv al obiectului.

Licităția se va face în conformitate cu dispozițiunile legii contab. publice.

Covăsinți, la 22 Martie 1929.

Primăria.

**PRIMĂRIA
com. Crocna
Publicațiune.**

Primăria comunei Crocna publică spre cunoștință generală, că în ziua de 6 Mai 1929, în caz de rezultat negativ fixeză pentru a doua oară pe ziua de 6 Iunie 1929 la celeste ore, licitațiune publică pentru celea prevăzute puncte de mai jos:

I.
La ora 8 un rând de haine de iarnă și de vară pt. polițistul cercual.

II.

La ora $\frac{1}{2}$, Facerea din nou a două fântâni pe izlazul comunei.

III.

La ora 9, îngădirea cimitirului de vite a comunei cu gard de sărmă.

IV.

La ora 9 și $\frac{1}{2}$, Furnizarea alor circa 15 metri tuburi la pompa de stins foc.

V.

La ora 10, Repararea primăriei comunale și locuința notarială conform devizului.

VI.

La ora 10 și $\frac{1}{2}$, Pentru furnizarea petrolului și materialului de iluminat.

VII.

La ora 11, Pentru furnizarea rechizitelor de cancelarie și imprimante pe anul 1929.

VIII.

La ora 11 și $\frac{1}{2}$, dreptul de pescuit pe anul 1929-930.

IX.

La ora 12, lucrări de faurit necesare pe anul 1929, comunei.

X.

La ora 14, darea în arendă a unui lug pământ arător.

XI.

La ora 15, vinderea ierbei după un duleu.

Caietul de sarcini a acestor obiecte înșirate sub punctele I-XI, că și condițiunile de licitație se pot vedea la primăria

Crocna zilnic în orele oficioase, unde se pot primi și informațiunile necesare în legătură cu licitațiuni.

Licitatiunile se vor ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice cu oferte inchise și sigilate, pe care concurenții le vor înainta primăriei în termen.

Crocna, la 26 Martie 1929.

Primăria.

**PRIMARIA
com. Variașul
Nr. 339 | 1929.**

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică că în ziua de 15 Mai 1929, la orele arătate mai jos, se va ține licitațiune la Primăria Variașul, pentru lucrările și furnizările necesare serviciilor primăriei în anul 1929, precum urmează:

I.

La ora 9 pentru liferarea alor 200 metrii lemne de foc ($\frac{1}{2}$, parte cl. I. și $\frac{1}{2}$, parte cl. II.) necesare primăriei, notarului și școalelor din comună.

II.

La ora 10 pentru procurarea imprimatelor, registrelor și recvizitelor de birou.

III.

La ora 11, pentru procurarea furagelor, necesare întreținerii vieturilor de prăsilă și transport.

IV.

La ora $11\frac{1}{2}$, pentru liferarea petrolului și recvizitelor de luminat pentru primărie și străji.

V.

La ora 12, pentru repararea și complecarea recvizitelor de stins foc.

VI.

La ora $12\frac{1}{2}$, pentru cumpărarea materialului de reparare a podurilor și fântânelor.

VII.

La ora 13, pentru procurarea hainelor și încălțămintei alor 3 guarzi comunali.

VIII.

La ora 15, pentru repararea casei Jandarmilor.

Reflectanții și vor înainta ofertele scrise și sigilate asupra celor ce doresc să ia în lucrare, însotite de o garanție egală cu 10% din valoarea ce oferă asupra lucrării cel mai târziu în ziua licitației Primăriei comunale, și anume: în bani gata, sau efecte de valoare garantate de stat.

Condițiunile de licitație se pot vedea în biroul notarului comunal, în orele oficioase.

Licităținea se va ține cu respectarea dispozițiunilor cuprinse în art. 72—83 L. C. P.

Tot prin aceasta se aduce la cunoștință, că în caz de nereușită totală sau parțială, licitația se va ține în același loc și pe ziua de 1 Iunie 1929.

Secretariatul com. Variașul

Rugăm achitați abonamentul!

**PRIMĂRIA
com. Covăsinți
Publicațiune.**

Primăria comunei Covăsinți publică licitație publică pentru următoarele obiecte:

No. 903 | 929 Furnizarea alor 5 costume haine de vară, 5 perechi bocanci necesare guarzilor comunali, pe ziua de 1 Mai ora 8 a. m. Licităția se va ține cu oferte inchise, menționându-se pe plic „ofert la No. 903 | 929“.

No. 904 | 929 Vânzarea grămezelilor de lemn neridicate din pădurea comună, pe ziua de 1 Mai a. c. ora 9 a. m.

No. 905 | 929 Îngrădirea și susținerea pepineiriei comunale pe anul 1929, pe ziua de 1 Mai a. c. ora 10 a. m. Licităția se va ține cu oferte inchise, menționându-se pe plic „ofert la No. 905 | 929“.

No. 909 | 929 Construirea unei fântâni în hotarul comunei, pe ziua de 15 Mai a. c. ora 9 a. m. Licităția se va ține cu oferte inchise menționându-se pe plic „ofert la No. 909/929“.

No. 907 | 929 Vânzarea alor 3 veri neapăti de reproducție, pe ziua de 15 Iulie a. c. ora 9 a. m.

No. 908 | 929 Vânzarea gunoiului, pe ziua de 15 August a. c. ora 9 a. m. Licităția se va ține cu oferte inchise menționându-se pe plic „ofert la No. 908 | 929“.

No. 906 | 929 Vânzarea basculiei comunale, pe ziua de 15 August a. c. ora 10 a. m. Licităția se va ține cu oferte inchise menționându-se pe plic „ofert la No. 906 | 929“.

Licităția se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice. Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comună în decursul orelor oficioase.

Covăsinți, la 22 Martie 1929.

Primăria.

**PRIMARIA
comunei Curtici
Nr. | 1929**

PUBLICAȚIUNE.

Primăria comună publică licitație cu oferte inchise pentru confectionarea uniformelor polițiștilor și îmbrăcămintea servitorilor comunali și anume: 4 pantaloni și 4 chipiuri pentru polițiști de iarnă și vară, iar pentru servitorii comunali, 6 perechi pantaloni, 6 vestoane de vară și 6 perechi de bocanci.

Ofertele inchise și sigilate sunt să se înainteze până la data de 25 Aprilie 1929, Primăriei comunale.

Licităția se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Curtici, la 21 Martie 1929.

Primăria.

**PRIMARIA
com. Crocna
Publicațiune.**

In ziua de 6 Mai 1929 ora 11 jum. se va vinde prin licitație publică:

1. La primăria comunei Moila (losa) la orele 11 jum. a. m. teritorul de pescuit din hotarul comunei, de pe curgerea „Crișul Alb“ pe timp de 6 ani, 1929—1934.

2. La primăria comunei Peșcari la orele 11 jum. a. m. teritorul de pescuit din hotarul comunei de pe curgerea „Crișul Alb“, pe timp de 6 ani, 1929—1934.

Condițiunile de licitație se pot vedea la notariat sub orele oficioase.

Crocna, la 28 Martie 1929.

Notar cercual:

V. Mihuția

**PRIMARIA
com. Crocna
Publicațiune.**

In conformitate cu hotărârea consiliului comunal Nr. 19/1929, se publică spre cunoștință generală că în ziua de 19 Aprilie 1929, ora 11, în localul primăriei comune din Crocna, se vinde prin licitație publică următoarele: circa 364 m. cubi lemn de foc construcție „Fag“. Vânzarea se va face conform regulamentului din licitații și aplicarea condițiunilor generale pentru exploatarea pădurilor Statului, publicate în Monitorul Oficial Nr. 86 din 16 Aprilie 1925, precum și condițiunile speciale de care amatorii pot lăua cunoștință la primăria comunei și ocolul silvic Moneasa cu sediul în Șebis.

Estimația din oficiu este de Lei 200 m. cub. plus cheltuile de tăierea dupilor.

Garanția provizorie este de 10%.

Supra oferte nu se primesc.

Crocna, la 26 Martie 1929.

Notar, Primar,

V. Mihuția Pavel Tisan

Atenție!

Domnii ofițeri de rezervă cari con. ord. M. St. M. sunt obligați să prezinta la viză carnetelor în uniformă sunt rugați să-și confectioneze hainele la croitoria

Coroban Stefan

Str. ION RUSU ȘIRIANU Nr. 2
furnizorul uniformelor C. F. R.

- Prima croitorie bărbătească militară și civilă
- A. Kiss și fiul succesor
- Scheer și Mayer croitor
- Arad, Bulevardul Reg. Ferd. No. 3 execută comenzi prompt din stofele cele mai bune confeții elegante
- Prețuri moderate. Cereți prospete pentru haine militare (și schimbă)

Rugăm achitați abonamentul!

Tiparul Tipografiei

Arad

